

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3305/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 4.Bpkf.328/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte a Győri Járásbíróság B.383/2022/512. számú végzése, valamint a Győri Törvényszék 4.Bpkf.328/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Győri Járásbíróság 2025. szeptember 17-én meghozott döntésében az indítványozó meghatalmazott védőt kizárta a büntetőeljárásból. Az indítványozó a büntetőeljárás sértettje által meghatalmazott ügyvéd helyettesítésére volt jogosult. Később a vádlott meghatalmazta az indítványozót, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárásban ellássa a védelmét. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) a sértetti képviselői pozíciót a terhelt érdekével *ab ovo* ellentétben álló absztrakt érdekellentétnek tekinti, azt megdönthetetlen vélelemként kezeli. A bíróság indokolása szerint a helyettesítésre jogosult osztja a helyettesítendő jogi sorsát, azért az indítványozót kizárta a büntetőeljárásból.
- [4] Az elsőfokú döntés ellen a vádlott és az indítványozó fellebbezést terjesztett elő a védő kizárása miatt. A főügyészség átiratában az elsőfokú határozat megváltoztatását és a védő kizárásának mellőzését indítványozta. A főügyészség álláspontja szerint bár az indítványozó helyettesítésre jogosult ügyvédként szerepel a meghatalmazásokon, ténylegesen nem látott el helyettesítést, önmagában a sértett helyettesítésére való jogosultság pedig nem valósít meg kizárási okot.
- [5] A másodfokon eljáró Győri Törvényszék 2025. november 6-án meghozott 4.Bpkf.328/2025/7. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését. A

másodfokú bíróság álláspontja szerint a járásbíróság részletes és helytálló indokát adta a döntésének. A másodfokú bíróság egyértelműen megállapíthatónak tartotta, hogy az indítványozó helyettesítésre jogosultként volt megjelölve. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a pártatlan eljáráshoz való jog érvényesülése érdekében kizárást kell eredményezzen, ha a védőt érintő bármely kizárási ok állt vagy áll fenn. A kizáró okot jelentő megbízás megszűnésével az érdekellentét nyilvánvalóan nem szűnik meg, erre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint is helyes döntés volt az indítványozó kizárása a büntetőeljárásból. A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy nem csorbul a vádlott védelemhez való joga, mert nincs elzárva másik védő meghatalmazásától.

- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszban kérte a Győri Járásbíróság B.383/2022/512. számú végzése, valamint a Győri Törvényszék 4.Bpkf.328/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróság számos ténybeli és jogi érvére egyáltalán nem reagált, valamint a kúriai döntésekkel ellentétes jogértelmezésnek adott helyt, amelytől való eltérést szintén nem indokolta. Az indítványozó állítása szerint sérült a kontradiktórius eljárás és a fegyveregyenlőség elve is, mert a bíróság nem kézbesítette az indítványozó számára az ügyészi átiratot. Az indítványozó állítása szerint az első főügyészségi átirat és az ügyvédi kamara válaszának kézbesítésére csak a másodfokú végzés véglegessé válását követően került sor. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jog sérelmére is, mert álláspontja szerint kizárásával nem érvényesült a védelemhez való jog a büntetőeljárásban. Ennek kapcsán az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg a vádlott védelemhez való jogának sérelmét érintő indítványi elemet is. Az alkotmányjogi panaszban az Abtv. 61. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte a meghozott végzés végrehajtásának felfüggesztését.

II.

- [8] 1. Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezései:
„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„XXVIII. cikk (3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában

joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.”

[9] 2. A Be. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„43. § (1) Nem lehet védő

a) a sértett, a sértett segítője, valamint ezek hozzátartozója,”

„43. § (2a) Az (1) bekezdéstől eltérően az ügyben a büntetőeljárásban részt vett vagy részt vevő személy segítőjeként részt vett védő

a) a nyomozás során és vádemelést követően eljárhat, ha a terhelt a vádemelésig,

b) az elsőfokú bírósági eljárásban és az azt követő jogorvoslati eljárás során eljárhat, ha a terhelt az elsőfokú bíróság ügydöntő határozat meghozatal céljából történő visszavonulásáig,

c) a másodfokú bírósági eljárás és az azt követő jogorvoslati eljárás során eljárhat, ha a terhelt a másodfokú bíróság ügydöntő határozat meghozatal céljából történő visszavonulásáig,

d) a harmadfokú bírósági eljárás és az azt követő jogorvoslati eljárás során eljárhat, ha a terhelt a harmadfokú bíróság ügydöntő határozat meghozatal céljából történő visszavonulásáig,

e) a rendkívüli jogorvoslati eljárásban, ha a terhelt a Kúria határozat meghozatal céljából történő visszavonulásáig nem indítványozza a védő kizárását.”

„43. § (2c) A (2a) bekezdés nem alkalmazható a korábban a sértett segítőjeként, valamint a büntetőeljárásban részt vevő más személy 59. § (1) bekezdés a), e) és g) pontja szerinti segítőjeként eljáró védő esetében.”

„59. § (1) A terhelt, a sértett, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt e törvény szerinti jogainak és jogos érdekeinek képviselete, illetve védelme, valamint az e törvény szerinti jogok gyakorlásának vagy kötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében a büntetőeljárásban segítőként vehet részt:

f) a meghatalmazott képviselő,”

III.

[10] 1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósága feltételeinek vizsgálatakor az alábbiakat állapította meg.

- [11] Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt megvizsgálta, teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának az Abtv.-ben meghatározott feltételei.
- [12] 1.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [13] Az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében foglalt formai követelményeknek. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §-át), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdése], valamint a támadott bírói döntéseket. Tartalmaz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésével összefüggésben indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére.
- [14] 1.2. Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet benyújtani. Az Alkotmánybíróság 3078/2022. (II. 25.) végzésében kimondta, hogy „védő szempontjából a kizárást kimondó határozat lezárja az eljárást, mert a továbbiakban a védő nem vehet részt a büntetőeljárásban, amely alapjaiban befolyásolja jogi helyzetét. Az Abtv. 27. §-a értelmezésében a kizárást kimondó határozat érdemi határozatnak tekinthető, amely az érintett személy, a védő alapvető jogait érinti, így alkotmányjogi panasz tárgya lehet.” (Indokolás [13]). Ezért az alkotmányjogi panasz teljesíti az Abtv. 27. §-ban foglalt követelményt is.
- [15] 2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [16] 2.1. Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az indítványozó a bíróság indokolási kötelezettségének sérelmét állítja. Az Alkotmánybíróság jelen ügy kapcsán is hangsúlyozza, hogy gyakorlata következetes abban, hogy nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e,

mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy hogy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]; 3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [29]}. Önmagában az, hogy a bíróság a tényeket és a bizonyítékokat az indítványozótól eltérő módon értékelte, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vonta le, és nem osztotta az indítványozó jogi álláspontját, még nem teszi az eljárást tisztességtelenné {3084/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [30]}.

- [17] Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. [...] A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] [a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi.
- [18] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy jelen ügyben a bíróságok részletesen indokolták, hogy miért tartják az indítványozó helyettesítésre jogosult pozícióját egyenértékűnek a helyettesítendő sorsával. A kizárási okok fennállásának/mibenlétének vizsgálata, a terhelt és a védő közötti érdekellentét fennállásának vagy fenn nem állásának értelmezése és megállapítása elsősorban az eljáró bíróságok, és nem az Alkotmánybíróság feladata. Következésképpen az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a védő kizárása tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e. Az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül ugyanis nem értékelhető alkotmányossági kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd pl. 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14], legutóbb: 3215/2021. (V. 28.) AB végzés; 1060/2026. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [19] Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok

tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[14]; 3241/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [13]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}.

- [20] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott ítélet indokolásával szemben – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján – megfogalmazott kritikák nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem értékelhetők alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként sem.
- [21] 2.2. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joggal összefüggésben hangsúlyozza, hogy a terhelt védelemhez való joga nem képezheti jelen alkotmányjogi panasz tárgyát, ugyanis az indítványozó azt alkotmányjogi panaszában érintettség híján nem sérelmezheti {3175/2024. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [16]; 3177/2025. (V. 30.) AB végzés Indokolás [12]; 1060/2026. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [22] 2.3. Jelen ügyben az Alkotmánybíróság szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy az ügyészégi átirat meg nem küldése sérti-e a tisztességes eljáráshoz való jogot. Szintén érdemi vizsgálat lefolytatását indokolja annak a kérdésnek a vizsgálata, hogy az ügyészégi nyilatkozat meg nem küldése a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet idézett-e elő.
- [23] 3. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján az indítványt ebben a részében külön befogadási eljárás lefolytatása nélkül érdemben bírálta el.

IV.

- [24] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [25] 1. Az Alkotmánybíróság először áttekintette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jognak az ügy megítélése szempontjából releváns alkotmányos elveit.
- [26] 1.1. A tisztességes eljáráshoz való jog mindenki számára biztosítja a jogot ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamely perben jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. „A »tisztességes eljárás« (*fair trial*) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint »igazságos

tárgyalás»), hanem az idézett alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken túl – különösen a büntetőjogra és -eljárásra vonatkozóan – az 57. § többi garanciájának teljesedését is átfogja. Sőt, az Egyezségokmánynak és az Emberi Jogok Európai Egyezményének – az Alkotmány 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó – eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás »méltánytalan« vagy »igazságtalan«, avagy »nem tisztességes.«” {[6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; ld. legutóbb: 3029/2024. (I. 24.) AB határozat, Indokolás [86]}.

[27] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában továbbá a „tisztesleges eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a »fegyverek egyenlősége«, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények során, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg. Itt érintkezik a *fair trial* elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés kellő idejének és eszközeinek követelményével” {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; l. legutóbb: 3029/2024. (I. 24.) AB határozat, Indokolás [87]}.

[28] 1.2. Az ügymegismerési jogosultságokat az Alkotmánybíróság hagyományosan a védelemhez való jog és a fegyveregyenlőség elve metszéspontjában helyezi el. Az Alkotmánybíróság alapvetően a hatékony és megfelelő felkészülést biztosító védelemhez/védekezéshez való jog részeként és a fegyveregyenlőség garanciájaként kezeli „az iratbetekintéshez, a dokumentumok birtoklásához való jogot (amely az »eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és – megfelelő biztosítékok között – birtoklását« jelenti).” {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 96; 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [60]–[61]; 3188/2021. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében „[a] védelmet megillető jogok magukban foglalják az ügy megismerését és az ügy előbbre vitelét célzó jogokat is. Az ügy megismerését biztosító jogok közé tartozik a jog a hatósági határozatok, intézkedések megismerésére, az iratbetekintésre és a

jelenléthez való jog is" (15/2016. (IX. 21.) AB határozat Indokolás [38])." {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [96]}. Az ügy megismerésével kapcsolatos, a nyilatkozattételhez, álláspont megismertetéséhez kapcsolódó jogosítványok gyakorlását teszi lehetővé a bíróság eljárási törvényekben meghatározott értesítési kötelezettsége.

- [29] 2. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügygel kapcsolatban az alábbiakat állapította meg.
- [30] 2.1. Az indítványozó fellebbezést nyújtott be a Győri Járásbíróság B.383/2022/512. számú védőt kizáró végzése ellen, amelyben részletesen indokolta, hogy véleménye szerint a Be. védő kizárására vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése alapján nem állapítható meg egyértelműen az érdekellentét, a bíróság szűkíti a kizárási okok körét. A Győr-Moson-Sopron Vármegyei Főügyészség első, 2025. október 9-én kelt átiratában arra hivatkozott, hogy nem lehet megalapozottan állást foglalni a kizárás kérdésében addig, amíg nem kerül tisztázásra, hogy az indítványozó mely időszakban állt alkalmazásban a sértett jogi képviselőt ellátó ügyvédnél, illetve az ügyvéd ténylegesen foglalkoztatta-e az indítványozót. A Győr-Moson-Sopron Vármegyei Főügyészség [...] számú 2025. október 31-én kelt második átiratában, a Győri Ügyvédi Kamara által adott tájékoztatásra is tekintettel, alaposnak találta a fellebbezést. A főügyészségi átirat hangsúlyozza, hogy mivel az indítványozó nem látott el ténylegesen helyettesítési tevékenységet, az eljárásban semmilyen módon nem vett részt, ezért vele szemben nem áll fenn kizárási ok. A másodfokon eljáró Győri Törvényszék döntésének indokolásában kifejtette, hogy bár az indítványozó nem vett részt a sértett jogi képviselőnek ellátásában, de az ügyvéd – akinek a helyettesítésére jogosult volt – által végzett képviselői tevékenység okán megállapítható a Be. 43. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt kizárási ok fennállása. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó azt kifogásolta, hogy nem küldték meg számára a főügyészség átiratait, valamint a beszerzett ügyvédi kamarai információt, így arra nem tudott az eljárásban észrevételt tenni.
- [31] 2.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését. Az ügymegismerési és nyilatkozattételi jogosultságokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra mutatott rá, hogy a fegyveregyenlőség elvének a „lényege az ügy szempontjából jelentős nyilatkozatokhoz és bizonyítékokhoz való hozzáférés mindkét fél számára, valamint lehetőség arra, hogy észrevételeit előadhassa a bíróság előtt" {3100/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [115]}. Azt, hogy az ügy szempontjából mi minősül jelentős nyilatkozatnak, bizonyítéknak, az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálja. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben vizsgált eljárásjogi szabálysértés megítélése során azt is értékelni kell, hogy az milyen súlyú, milyen hatást gyakorol az indítványozó jogi helyzetére, a

büntetőeljárás mely szakaszában következik be, milyen potenciális hatást gyakorol az eljárási jogok érvényesülésére.

- [32] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Alaptörvényből nem következik, hogy a jogvitában résztvevő felek minden egyes beadványra – még azokra is, amelyek újabb szempontokat nem vetnek fel – reagálni tudjanak. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, ha a jogszabály valóban előírja a kézbesítést, annak elmaradása az alaptörvény-ellenesség szempontjából csak akkor bír jelentőséggel, ha emiatt egy újabb szempontokat felvető ellenkérelemre nem tudna reagálni a felperes vagy a kérelmező {3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [33] Az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy jelen ügyben az ügyészségi átirat megküldésének elmaradása nem eredményezte a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését. Az Alkotmánybíróság a vonatkozó ügyészségi átiratok kézbesítésének elmaradásával összefüggésben megállapította, hogy az első ügyészségi átirat az indítványozó tényleges foglalkoztatásának tisztázására irányult, amelyre maga az indítványozó is hivatkozott. A második ügyészségi átirat pedig az indítványozóval egyetértve a fellebbezésben foglaltak elfogadását indítványozta. Az ügyészségi nyilatkozat nem tartalmazott olyan új elemet, amely az indítványozó számára nem volt ismert, a második átirat pedig olyan tartalommal bírt, amely az indítványozó álláspontját támasztotta alá az eljárásban. Mindezek miatt az ügyészségi átiratok megküldésének elmaradása nem okozott az indítványozónak lényegi hátrányt az eljárás során, így nem sértette a fegyverek egyenlőségét. Az Alkotmánybíróság kiemeli azt is, hogy a bíróságok a Be. szabályainak értelmezésével hozták meg döntésüket, az ügyészségi átiratban foglalt információ, miszerint az indítványozó nem látott el konkrét helyettesítési tevékenységet, nem volt releváns a kizárás megítélésükor. A bíróságok ugyanis egyértelműen arra az álláspontra helyezkedtek, hogy mivel az indítványozó jogosult volt képviseleti tevékenység ellátására, függetlenül attól, hogy az valóban megtörtént-e, a pártatlan eljárásnak az a garanciája, ha a sértett segítője nem jár el védőként. A meghatalmazott képviselő ugyanis a Be. 59. § (1) bekezdés f) pontja szerint segítőnek minősül.
- [34] Mindezek alapján, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel, az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az ügyészségi nyilatkozat kézbesítésének elmaradása az indítványozó oldalán nem idézett elő alaptörvény-ellenességet.
- [35] 3. Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során azt állapította meg, hogy nem sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való joga. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró